

SECESSIOLÀNDIA PEL PEDREGAR

La Finestra Digital / Òscar Bermell

Els particulars contes de George Saunders inicien la seva vinculació pública amb “Secessiolàndia pel pedregar”, el seu primer llibre publicat l’any 1996. Amb l’acurada traducció de Yannick Garcia arriba en català a les nostres llibreries de la mà d’Edicions de 1984.

La transgressió i l’èxit no són ingredients que es paeixin tot d’una. La dificultat per obrir-se camí en una societat tan competitiva i absent d’autenticitat copeja fort. I així ho explicita **Saunders** en un preàmbul que hauria de servir de guia i acompanyament per a tots aquells escriptors novells. En ell, **Saunders** desgrana les dificultats, contradiccions, equivocacions i dubtes que van estar a punt de fer-lo abandonar definitivament l’escriptura. D’una manera clara i entenedora desprèn un univers particular i un foc de motivacions i d’exhalacions vitals que ajuden a entendre la seva obra.

L’opressió de la classe obrera nord-americana apareix com a un penell sense rumb. Com si el vent viciat que el fes girar només fos capaç de clavar-nos la punta de la fletxa, per esgarrar-nos els budells. Set relats (vuit si en contem el preàmbul) amb diferents extensions però amb la mateixa intensitat commovedora. Que seccionen les nostres vides i les del nostre entorn. D’alguna manera, divaguem per un carrer d’històries comunes dins d’un univers d’hipèrboles tètriques que ens sacsegen l’ànima. Tot i això, ens aproxima, sorprenentment, cap a una realitat dolorosa. Cap aquells aspectes amagats de la nostra existència. Cap aquella roba bruta que amaguem al fons de l’armari i de la que no ens podem desprendre. Potser, per aquest motiu, quan ens submergim en les paraules de **Saunders** les arnes ens ceguen la mirada i la pols concentrada ens entorpeix la respiració.

“*Secessiolàndia pel pedregar*” presenta un món tèrbol de cinisme dolorós i ironia colpidora. Ho fa amb un predomini de frases curtes i contundents. Amb un llenguatge senzill i acurat, **Saunders** se serveix de la primera persona per a aproximar-nos emocionalment cap als protagonistes dels seus relats. Són éssers desvalguts, on la desgràcia els impulsa cap a atzucac de perdició, on un sentit de l’humor ben negre els espera. L’acció impulsa els protagonistes de les diferents històries. I a través d’elles emergeixen sensacions i emocions que ens permeten completar un trencaclosques en el qual el que es mostra i el que no arrodoneixen un sentit profund, no gaire esperançador, de la societat actual.

Tot i que la seva obra més lloada, “*10 de desembre*”, va ser designada pel New York Times com a llibre imprescindible de l’any 2013, “*Secessiolàndia pel pedregar*” inicia el camí que permet endinsar-nos en una original mirada, d’excel·lència literària. **Saunders** s’instal·la a les sabates d’aquells a qui el capitalisme margina. Ho fa amb una barreja de compassió, cruesa i humor que ens allunya del cinisme amb què són tractats els desvalguts pel cinema o per la literatura més comercials. Sota la influència de **Txékhov** i, més encara, de **Raymond Carver**, **Saunders** fa un pas més enllà del realisme social de **Mark Twain** o del futurisme de **George Orwell**. Burxant una mica més sobre l’explotació.